

Jaarthema: Geestelijk leven

December 2023: verwachting (Jesaja)

'Jesaja's verwachtingsvolle Adventsgebed tot een God die zwijgt' n.a.v. Jesaja 63:15 - Jesaja 64:12

Het is een emotioneel gebed dat Jesaja bidt tot God: 'Och, dat U de hemel zou openscheuren, dat U zou neerdalen...' Een gebed tot een God die zwijgt. Een gebed in de richting van een gesloten hemel met een dichtgetrokken gordijn ervoor. Het gebed is in Jesaja 63 al begonnen met een toon die steeds hartstochtelijker wordt en in Jesaja 64 zijn climax vindt. Een God die zwijgt. God die niet meer van Zich laat horen. Die Zich terugtrekt achter een gesloten hemel. Het is een ervaring die mensen de eeuwen door hebben gehad en aan het twijfelen heeft gebracht. Onze tijd is een tijd waarin God volgens velen zwijgt. Ze merken niets van Hem. Ze zien en horen niks van Hem. Voor wie gelooft is dat een zaak van diepe aanvechting, omdat het zo in strijd is met de vele beloften in de Bijbel dat God tot ons wil spreken. Wellicht worstelt u of jij ook wel met de vraag: 'Waarom is het zo stil in mijn leven?'. Heeft het zin om te bidden tot een God die zwijgt? Heeft dit iets met Advent te maken? Daarover gaat het in dit Bijbelgedeelte.

De profeet Jesaja spreekt namens het volk Israël dat in ballingschap in Babel verblijft. Wat is de situatie? Het volk is in ballingschap in Babel. De tempel ligt in puin. Jeruzalem is verwoest. Dit alles heeft te maken met de toorn van God. De crisis waarin Israël verkeert, is niet alleen dat ze hun land kwijt zijn, dat de tempel en wat hun lief was verwoest is, maar vooral dat dit alles een oordeel van God is. Een oordeel dat hen door meerdere profeten aangezegd was. Als jullie je niet afkeren van alle valse goden zal er een dag komen dat jullie worden weggevoerd uit het land van Gods beloften. Een oordeel van God, omdat ze volgens Jesaja 63:7-14 met hun levenswandel, waarin de liefde tot de afgoden sterker was dan het leven uit de liefde van God, de Heilige Geest bedroefd hebben, en daarom zijn weggevoerd. Dit maakt het zwijgen van God nog ingrijpender. God zwijgt niet toevallig, maar bewust. Reden genoeg dus voor een grondig zelfonderzoek, waarin eerlijk de schuld onder ogen wordt gezien. Over dit zelfonderzoek lees je in Jesaja 64:5-7: 'Zie, Ú was zeer toornig, want wij hadden gezondigd'. Of: 'Echter, wij zijn allen als een onreine, al onze rechtvaardige daden zijn als een bezoedeld kleed'. Dit is het kleed van een menstruerende vrouw. Dat betekent: als een gebruikt maandverband, in die tijd een religieus onrein voorwerp. Dus zelfs alles wat we goed doen in gehoorzaamheid aan de geboden van God, is ver onder de maat. Het is een ootmoedige schuldbelijdenis waarin het besef doorklinkt dat de Heere terecht boos is en zwijgt.

Hoewel wij nooit één op één een verband kunnen leggen tussen het zwijgen van God als een oordeel vanwege onze schuld, moeten we dit verband nooit uitsluiten. Dat kan ook iets van een oordeel in zich dragen. Stel dat daar een verband ligt, zoals Israël dat toen ervaren heeft, wat betekent dat dan? Voor Jesaja houdt dit in dat de Heilige Geest hem aanspoort tot een aangrijpend verwachtingsvol Adventsgebed. Een gebed om de komst, de terugkomst van God: Jesaja bidt: 'Heere, scheurt U maar de hemel open om neer te dalen'. Hij zoekt God niet in een houding van gelatenheid of lijdelijkheid. Zo van: ik hoop maar dat God naar me luistert. Afwachten maar. Nee! Hij richt een smeekgebed tot God: 'Scheurt U alstublieft zelf dat gordijn aan stukken en verschijn Zelf!' En dat verbonden met het slot van het gebed in vers 12: 'Laat dit alles U onbewogen Heere? Blijft U zwijgen en laat U ons zo zeer lijden? Een gebed om de komst van God dus waarin Jesaja, volgens vers 2-5a, helemaal voor zich ziet hoe die terugkomst eruit zou zien. Het zou een komst in macht en majesteit zijn, waar de bergen zouden beven. Vooral een komst zijn waar de volken, die nu vijanden zijn van het volk van God, zouden beven. Die volken zullen dan buigen voor God en dat zal bevrijding betekenen voor Israël. Kortom: Jesaja ziet verwachtingsvol een tijd van bevrijding voor zich, waarin de Heere Zich weer zegenend, vergevend, helend en reddend zal manifesteren. Een tijd dat de hemel open is en de Heere God weer zal spreken en reddend zal optreden zal. Een tijd waarin wie op Hem wacht Hem zal ontmoeten. Zijn stem zal horen. Hij spreken zal in liefde en genade, in ontferming en trouw.

Waar haalt de biddende Jesaja eigenlijk de moed vandaan om zo te bidden? Welke gegronde redenen kan hij aanvoeren? Ik denk dat er twee gegronde redenen zijn, die ook ons kunnen bemoedigen, die Jesaja tot dit intense smeekgebed tot God brengt. De eerste reden die Jesaja aanvoert vinden we in vers 5a. Daar staat: 'U komt ieder tegemoet die van harte rechtvaardig handelt, die Uw weg gaat met U voor ogen'. Rechtvaardig handelen! Uw weg gaan! Dat is een uitdrukking voor het leven in geloof en gehoorzaamheid aan God. Jesaja gelooft dat ieder die op die weg wandelt ook inmiddels weer iets mag vragen aan God en iets mag verwachten van God. Dat heeft God ook zelf beloofd! De tweede en belangrijkste gegronde reden vinden we in vers 8 en 9. Hier doet Jesaja vol van de Heilige Geest een beroep op God als Vader. Dat lees je ook Jesaja 63:16. Dit is uniek in het Oude Testament dat God als Vader aangesproken wordt. Dit is een ontroerend beroep op de genade en trouw van God, maar vooral op de

onverbrekelijke verbondenheid tussen God en Zijn volk. Het is de band tussen Vader en kind. Hoe groot de toorn van God ook was over Israël. Hij blijft hun God. Nooit goedkoop, nooit natuurlijk, maar uit pure genade. Hij is en blijft hun Vader. Dat is inderdaad het geheim van het geloof. Want hoe leren wij God kennen? Jezus leert ons bidden: Onze Vader in de hemel. En de Heilige Geest zegt het ons voor, roept zelfs in ons: Abba, Vader, schrijft de apostel Paulus. U Heere, bent onze Vader! Het is de Geest die met de bruid bidt om het neerdalen van de Bruidegom, om de dag dat de hemel definitief en voorgoed opengaat.

Wie zich zo in het geloof en geleid door de Heilige Geest verwachtingsvol op Gods genade en trouw beroept, zal gehoor vinden. Want heeft God op dit gebed geantwoord en het stilzwijgen doorbroken? Ja, drie gebeurtenissen getuigen daarvan.

1. De eerste gebeurtenis is de terugkeer van Israël uit de ballingschap en de herbouw van de tempel.

2. De tweede gebeurtenis is de komst van de Messias, van Jezus in de wereld. In de Kerstnacht scheurde God de Vader de hemel open en gaf Hij Zijn Kind, geboren in de stal van Bethlehem, aan deze wereld. Terwijl een leger van engelen Zijn komst omringden met een jubelzang. Jezus' weg van kribbe naar kruis, opstanding en hemelvaart zagen en ervoeren de eerste christenen als hét antwoord, het door de profeten gevoede Adventsverlangen. Nooit opende God de hemel wijder en daalde Hij zichtbaarder af, nooit sprak Hij verstaanbaarder dan in Jezus, Zijn Zoon.

3. De derde gebeurtenis vindt plaats in Jeruzalem op het Pinksterfeest. Opnieuw gaat de hemel open en daalt de Heilige Geest neer. Sindsdien mogen wij leven in geloof en vertrouwen op God in een openhartige, tere en intieme relatie van kind tot de Vader.

Wat betekent dit met het oog op de ervaring dat God ook in onze tijd en ons leven zwijgt of stil lijkt? Sinds de komst van Jezus in deze wereld kan de stilte nooit meer zo diep zijn als die door de biddende Jesaja verwoord wordt. Jezus is zó diep afgedaald in de diepste Godverlatenheid om de toorn van God over onze schuld te stillen, dat wij nooit meer van God verlaten hoeven zijn. In Hem ligt er een bodem onder onze ervaring van Gods zwijgen in ons bestaan.

Toch kan die ervaring van Gods zwijgen er nog steeds wel zijn in onze vaak goddeloze en god-loze cultuur, in de persoonlijke omstandigheden van ons leven en in ons gemeentelven. In al die ervaringen helpt het om de woorden van Jesaja in onze eigen gebeden te gebruiken. Je mag er (h)erkenning in vinden als het zo stil is tussen God en jou. Ze moedigen ons ook aan met het oog op de viering van het Heilige Avondmaal tot zelfonderzoek, terugkeer tot God, tot wandelen op de weg van de gerechtigheid, tot verwachtingsvol bidden in de kracht van de Heilige Geest en tot het vasthouden aan de beloften van God de Vader. Vooral deze belofte dat God eens de hemel zal openscheuren op de dag dat Jezus zal weerkomen en zal neerdalen om al Gods kinderen uit Israël én de volken te verlossen en thuis te brengen in het nieuwe Jeruzalem. Nu wordt het stil in mijn hart en voel ik een onstilbaar verlangen om eindeloos bij Hem te zijn onder een open hemel!

Vragen (persoonlijk of als bijbelstudiegroep):

- Wat is uw/jouw eerste reactie, gedachte of gevoel bij dit verwachtingsvolle Adventsgebed van de profeet Jesaja?
- Op welk moment in uw/jouw leven heb je ervaren dat je geconfronteerd werd met het zwijgen van God in je bestaan en hoe stempelde dat je omgang met Hem?
- Welke andere redenen, dan dat God oordeelt, zouden er kunnen zijn dat God zwijgt in je leven?
- Waarmee bedroeven wij de Heilige Geest en wat kan dat tot gevolg hebben (vgl. Jesaja 63:7-11 en Efeze 4:17-32)?
- Welke bemoediging ligt er voor u/jou in de woorden uit het Avondmaalsformulier: 'toen... Jezus met luide stem riep: 'Mijn God, Mijn God, waarom hebt U Mij verlaten?', opdat wij door God aangenomen en nooit meer door hem verlaten zouden worden.'?
- Hoe ziet je leven er concreet uit als je leeft als kind van de Vader volgens Jesaja 64: 5a?
- Wat betekent het voor u/jou met het oog op de wereld, op Israël, op de kerk en op je eigen leven om met de Geest te bidden om de komst van de Bruidegom?

Voor de kinderen: <https://abcvoorkinderen.nl/genade>
en het speciale Werkblad December

Om te luisteren:

<https://www.youtube.com/watch?v=CCTw69DHSRI>

(Verwachten – Sela)

<https://www.youtube.com/watch?v=JFFDnFPvVGk>

(Zoals klei in de hand van de pottenbakker – Elly en Rikkert)

<https://www.youtube.com/watch?v=ZNaDF4ceVo0>

(Op u mijn Heiland blijf ik hopen – Nederland Zingt)

https://www.youtube.com/watch?v=a28PKiZ_WbU

(Als het leven soms pijn doet – Reni en Elisa)

**WIE MET
LEGE HANDEN
STAAT, KAN ZE
VOUWEN**

